

Halacha Coherently Yours # 4-5; The Blessing on the Torah: Equality prevails?

מסכת ברכות דף כ"א עמוד א -אמר רב יהודה: מנין לברכת המזון לאחריה מן התורה - שנאמר: ואכלת ושבעת וברכת. מנין לברכת התורה לפנייה מן התורה - שנאמר: כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו.

משנה ברורה סימן מז ס"ק א -עין **בשאגת ארי'** סי' כ"ד **דמסיק שברכת התורה הוא מן התורה**... דהרבה ראשונים [הלא המה הרמב"ן והחינוך והרשב"א בפ' ג' שאכלו] סוברים דבה"ת הוא מן התורה וידוע שעונש מי שאינו מברך על התורה גדול מאד.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מ"ז/יד-נשים מברכות ברכת התורה.

<p>חדושי הגרי"ז על הרמב"ם (הלכות ברכות י"א/ט"ז) - ושמעתי מפי אאמו"ר הגאון החסיד זצוקללה"ה שאמר דברכת התורה אין הברכה על קיום המצוה של ת"ת, רק הוא דין בפ"ע דתורה בעי ברכה, וכדילפינן מברכות כאן מקרא ד"כי שם ה' אקרא," אם כן אין זה דין ששייך למצוה כלל, רק דתורה עצמה טעונה ברכה. ונשים פטורות רק מהמצוה של ת"ת, אבל אינן מופקעות מעצם החפצא של ת"ת, ולימודם הוא בכלל ת"ת, ולפיכך שפיר יש להם לברך על לימודם, כיון דלא מברכינן בברכת ת"ת על קיום המצוה.</p>	<p>ביאור הגר"א אורח חיים סימן מז/יד - אלא העיקר ע"פ מ"ש תוספות וש"פ דנשים מברכות על כל מ"ע שהז"ג וכמו שכתבתי לעיל סי' י"ז סעיף ב'. שו"ת בית הלוי חלק א סימן ו-דהנראה דכוונת האגור הוא בדרך אחר דס"ל להאגור דנשים יכולות לברך ברכות התורה ואף על גב דפטורה וכמו דמברכות על כל מ"ע שהזמן גרמא אף על גב דפטורות וה"ה לבה"ת. ורק דהוי ס"ד דתורה שאני מכל מ"ע שהז"ג דבכל המצות אף על גב דפטורי מ"מ הא ליכא איסורא אם הם מקיימים אותם אבל בתורה הא איכא איסורא וכדאמרינן דכל המלמד בתו תורה כאלו למדה תיפלות וזהו שכתב האגור וז"ל ואף על גב דאינם חייבות ולא עוד אלא שכל המלמד בתו תורה פ"י דהכל הוי חדא קושיא דא"כ הא אינו דומה כלל לשארי מ"ע שהז"ג מ"מ הרי הם חייבות לומר פרשת קרבנות וכ"ש להסמ"ג דחייבות ללמוד מצות הנוהגות בהן פ"י דחייבות ללמוד כדי שתדע היאך לעשות א"כ הא פשיטא דע"ז לא קאי הך דכאלו למדה תיפלות דהרי אדרבה מחייבות הן ללמוד ושפיר מברכות אף על גב דאינה מקיימת מצוה בלימוד וכמו דמברכות על כל מ"ע שהז"ג.</p>	<p>בית יוסף [אורח חיים סימן מז/יד] - וכתב עוד האגור (שם) בשם מהר"י מולין (שו"ת מהרי"ל החדשות סי' מה) דנשים מברכות ברכת התורה, אף על פי שאינן חייבות, ולא עוד אלא שהמלמד את בתו תורה כאילו מלמדה תיפלות (סוטה כ.);</p> <p>א- זהו בתורה שבעל פה אבל לא תורה שבכתב ואף על פי שלשון ברכת לעסוק בדברי תורה משמע תורה שבעל פה מכל מקום אין לשנות מטבע הברכות</p> <p>ב- ועוד כי הן מברכות על קריאת הקרבנות ותפלה כנגד קרבנות תקנום (ברכות כו:) והן חייבות בתפלה (שם כ:;) ואם כן חייבות ג"כ בקריאת העולה והקרבנות</p> <p>ג- וכל שכן לדברי סמ"ג שכתב שהנשים חייבות ללמוד הדינים השייכין להן ע"כ:</p>
---	---	---

<p>א long Beracha - א"ל א"ל בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעִסּוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה: וְהֶעֱרַב נָא ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ. (וְצִאֲצָאֵי צִאֲצָאֵינוּ) וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כְּלָנוּ יוֹדְעֵי</p>	<p>שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקפ"ט/ו -אף על פי שנשים פטורות, יכולות לתקוע; וכן אחר שיצא כבר, יכול לתקוע להוציאן, אבל אין מברכות ולא יברכו להן. הגה: והמנהג שהנשים מברכות על מצות עשה שהזמן</p>	<p>א"ל א"ל # 1- ביאור הגר"א אורח חיים סימן מז/יד - עיין מ"א בשם אגור ודבריהם דחויין מכמה פנים וקרא צווח ולמדתם את בניכם ולא בנותיכם היאך תאמר וצונו ונתן לנו</p> <p>א"ל א"ל # 2- שו"ת בית הלוי חלק א סימן ו - אלא ודאי דגם במצות שנוהגות בהן אין בהם מצות תלמוד תורה כלל כמו דהוי באנשים דבאנשים הוי הלימוד מ"ע וכמו הנחת תפילין וכשלומד מקיים מ"ע וגם במצות שאין נוהגין בו מ"מ מחויב ללמוד משום מ"ע דתלמוד תורה אבל בנשים אין בלימודם שום מצוה כלל מצד עצמן, רק הסמ"ג כתב דמ"מ מחויבים ללמוד מצות הנוהגות בהן כדי שתדע היאך</p>
--	---	---

<p>שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמָּה : בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. נוֹתֵן הַתּוֹרָה :</p>	<p>גרמא על כן גם כאן תברכנה לעצמן, הסבר המשנה ברורה [תקפטי/י]- דמהו "וציונו" בדבר שאינה מחוייבת -לא מד"ת ולא מדברי סופרים דאשה במ"ע שהזמן גרמא פטורות אף מדרבנן:</p>	<p>לקיימם.... אבל הלימוד בעצמו לא הוא שום מצוה כלל אצלם, ואם כבר בקיאה היא בדינים שלה ויודעת היאך לעשות= שוב אינה צריכה ללמוד עוד אפי' להסמ"ג.... וכיון דנתברר דבלימודה ליכא מ"ע כלל הרי בודאי דנוכל לומר דמש"ה אין עליהם מ"ע של כתיבת ס"ת וכמו דחזינן דלא משכחא הגמר' בחגיגה טעם על מה דחייבות בהקהל רק משום דבאות לשמוע ולא משום לימוד.</p>
<p>Said - 2 # 277 afterwards/ no need to learn right after saying the Beracha/someone else can make the Beracha: שולחן ערוך יורה דעה הלכות שחיטה סימן א סעיף ז -השומע ואינו מדבר, אם הוא לא מומחה, שוחט אפי' לכתחלה, אם אחר מברך. ט"ז [שם י"ז] -...אלא דבשחיטה נראה טעמו דאחר מברך שפיר דברכת השחיטה אינה באה על השחיטה עצמה, דהא אין חיוב לשחיטה אם אינו רוצה לאכול, אלא עיקר הכוונה לתת שבח למקום ב"ה על שאסר לנו אכילת בשר בלא שחיטה, ובזה ודאי כל ישראל שייך באותה ברכה, שהרי על כולם יש איסור. אלא שאין מקום לברך שבח זה אלא בשעת שחיטת שום בהמה. דוגמא לדבר שזכר ב"י בסי' רס"ה בשם ר"ת בברכת "להכניסו בברית" שהיא שבח והודיה בכל שעה על קדושה זו ע"ש. ומ"ה ניחא בברכת אירוסין שהחתן מארס והרב מברך דגם שם מברך על איסור עריות שאסר לכל ישראל. ... דאין כאן ברכת הנהנין</p>		

כלל אלא שבח והודיה על
האיסור כמו בברכת
אירוסין: